

De dochter van een Vorst uit de Hooglanden van Azië voor te stellen.

voor te stellen. „De juffrouw”, zooals zij genoemd werd, had 's namiddags niet meer te doen, dan een gordijn, waarachter zij verborgen zat, ter zijde te schuiven en voor het geëerde publiek eene buiging te maken. Zij droeg dan een tricot onderkleed, een kort en aan den hals laag uitgesneden jakje, en haar gelaat, hals en armen waren met licht okergeel besmeerd, maar het ware sieraad was haar hoofddeksel. Een houten hoepeltje, in rood fluweel genaaid, waarin rondom opstaande vederen waren gehecht, scheen een diadeem of kroon. De vervaardiging van dat pronkstuk had den Directeur niet weinig moeite gekost en toch, op zekeren dag, toen zij zich even voor de voorstellingen zouden beginnen een oogenblik verwijderd had, raakte Dina reeds geheel gecostumeerd, met den staljongen aan het stoeien en onder het lichtzinnige spel bleef geene veer ongeknakt. De voorstellingen konden dien dag nauwelijks doorgaan en Dina werd den volgenden morgen weggejaagd.

Zij ergerde er zich niet bijzonder aan, maar begon te begrijpen, dat zij verstandig zou doen, zoo zij zich met de rol van eene gewone dienstbode tevreden stelde.

Het viel haar zelfs gemakkelijk onder de kermisgasten eene plaats te vinden en het ging haar daarbij opperbest. Zij was thans aangeland bij den baas en de vrouw van eene poffertjeskraam, die uiterst over haar tevreden waren. Zij was niet lui en plaste en schuurde in de morgenuren; later op den dag, nadat zij betere kleeren had aangetrokken, noodigde zij de wandelende